

hensigtsmæssig udformet. For det første gjorde muligheden for opdeling i repræsentationsområder mindretalsbeskyttelsen illusorisk, og dernæst medførte lovens bestemmelser om underskriftindsamling en stor administration.

Ved styrelseslovvalget på Københavns universitet viste det sig, f. eks. ved valget til konsistorium, at man på grund af opdeling i repræsentationsområder fik et valgresultat, hvorefter 1 studentergruppe fik 8 mandater for ca. 6.700 stemmer (altså ca. 850 stemmer pr. mandat), mens en anden gruppe fik 1 mandat for 2.100 stemmer. Ligeledes i det samfundsvidenskabelige fakultet, hvor en studentergruppe fik 1 ud af 6 mandater for 40 pct. af stemmerne. Repræsentationsområderne synes ikke at sikre mindretallets medindflydelse.

Begrundelsen for en opdeling af et område i repræsentationsområder er en sikring af forskellige faglige aspekter. Repræsentationsopdelingen ved valget viste imidlertid, at man for det første af politiske grunde lavede repræsentationsområder, i hvilke fagene ikke hørte logisk sammen, at man i forskellige fag (bl. a. dansk på Københavns universitet) opdelte folk efter CPR-nummer (her ville en opdeling på 1. og 2. del have været mere naturlig, hvis man endelig ville have en opdeling), og endelig at man ved valgkredsopdelingen blandede de store og små fag således, at de små fag alligevel ingen mulighed for repræsentation havde.

Med blot et nogenlunde kendskab til fagene på en uddannelsesinstitution kan man ved valg af repræsentationsområder udelukke ethvert mindretal fra indflydelse.

Ophævelsen af repræsentationsområder vil i høj grad virke afpolitiserende. Under alle omstændigheder bør repræsentationsområderne til konsistorium bortfalde for de studerendes vedkommende, da der ikke her er tale om varetagelse af faglige problemer, men uddannelsesinstitutionens virke som

helhed. Centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti ønsker derfor en ændring i styrelseslovens § 17 samt bortfald af § 20, stk. 2-4.

De to partier ønsker ligeledes styrelseslovens § 20, stk. 1, ændret således, at valgmoden ved valg til de styrende organer altid skal foregå som forholdstalsvalg mellem lister.

Dette forslag vil for det første medføre en garanti for mindretalsgrupperes repræsentation i de styrende organer.

Forslaget vil dernæst medføre en administrativ forenkling. Den gældende styrelseslov foreskriver, at man ved en underskriftindsamling kan kræve forholdstalsvalg. Dette er i praksis u hensigtsmæssigt af følgende grunde:

A. Valget er foreskrevet til at foregå i oktober måned. Det vil sige, at de nyimmatrikulerede studenter, når underskriftindsamlingen skal foregå, ikke har haft mulighed for at stifte bekendtskab med studenterorganisationerne.

B. Antallet af underskrifter med krav om forholdstalsvalg kan meget let løbe op i flere hundreder. De kontrolforanstaltninger, der er nødvendige efter indleveringen, lægger et meget stort beslag på administrativ arbejdskraft. (Fag og CPR nr. skal kontrolleres, hvilket må ske manuelt).

Administrativt vil gennemførelsen af listevalg i stedet for enkeltmandsvalg heller ikke i de små fag give problemer.

Efter forslagsstillernes mening bør man forsøge at forenkle styrelsessystemet på vore læreanstalter således, at både lærere, studerende og administrationen bruger mindre tid på de samme beslutninger. Det er forslagsstillernes opfattelse, at det nu fremlagte ændringsforslag vil medføre lettelse i administrationen og større retfærdighed over for alle grupper på de højere læreanstalter samt en bedre sikring af alsidighed og niveau.